

ก้าวมพ่อ

ไม่ได้ไม่เลิกร้าง	ราไกล
ทิ้งชีพนึงลงไป	กลางนั้น
ฟ้าถล่มดินทลาย	ไม่เลิก
นั่งหุคหุคสะมัน	กว่าเข้าถึงกรรม

สุนทรพื่อ

ลูกสูไม่ท้อ

จงสู้และอย่าท้อ	ลูกเอ๋ย
ต้องถึงกรรมอย่างเสวย	แน่แท้
ให้ทำอย่างที่เคย	สอนสั่ง
นั่ง บ่ มีข้อแม้	จักได้กรรมครอง

สุนทรพื่อ

